

پنجشنبه ۲ جولای، ۲۰۱۵

ملالی موسی نظام

جنایتکاران قسی القلب فرخنده شهید، از حکم اعدام معاف گردیدند!

محکمہ استیناف قضیہ شکنجه و قتل ضد بشری و سخیفانہ «شهید فرخنده» که با تمام مظالمی که بر زن افغان به پهنای مملکت ما وارد میگردد، بازهم در نوع خود از پامال شرف و حیثیت یک زن بیدفاع و بیگناه افغان، تا صدمات جسمی و روحی ای که بر یکدختر جوان مظلوم وارد گردید، بی سابقه شمرده شده است، بروز سه شنبه گذشته دائر گردید. قاضی مرافعه، البته بعد از مرور زمان چهار و نیم ماه و تلاش ها و روی داری ها، مصارف و واسطه بازی ها، حکم اعدام چهار مرتکب درجه اول را که محکمہ ابتدایی فیصله نموده بود، به حبس ابد تخفیف داد. عجیب است که حتی قسمتی از خبر را که «بی بی سی» منتشر نموده است، مشعر است که سه نفر به حبس ۲۰ سال و یکنفر به ۱۰ سال محکوم گردیده اند. البته اگر طوریکه در محاکم امریکا معمول است و شب و روز هردو حساب شده و مدت حبس را نصفه مینمایند، پس بیست سال به ده سال تغییر نموده و نفوذ و پول و واسطه، آنرا شاید با تقاضای بعدی مجرم کوتاه تر نماید.

در مملکتی که هزاران محبوس، منجمله زنان و اطفال معصوم در محابس تنگ و تاریک و لانه جنایات غیر بشری و تجاوزات، به انتظار واهی محکمه بسر برده و دوسیه های شان یا تکمیل نشده و یا دیگر موجود نیست، یقین بسیاری با بی سرنوشتی، اغماض و فساد اداری و عدم وجود یک سیستم حفظ ریکارد و سوابق، بی مورد نیست که قاتلین «شهید فرخنده» به تناسب آنان، مدت کمتری را در حبس سپری نمایند. میرویم به مختصری از جریان محکمہ استیناف و نحوه برگذاری آن از راپور خبر نگار بی بی سی در کابل:

(آقای علی عبدالناصر مرید قاضی استیناف گفت: "محکمہ استیناف به اساس ماده ۳۹۶ قانون جزا که برای مرتکب قتل عمد حبس دوام یا اعدام پیش بینی شده، متهمین را به حبس محکوم کرد. ماده

در محکمه ابتدایی و محکمه استیناف تغییر نکرده. برداشت هر قاضی متفاوت است." او می‌گوید که محکمه استیناف به شکل علنی روز سه شنبه برگزار شده بود.

پس اگر حکم قانون در مورد نحوه و شدت چنین جنایتی سخیف و استخوان سوز که یاد آوری صحنه های غیر قابل باور آن خون را در عروق منجمد می سازد و تصاویر آن جریان خونبار با مراحل دردناک آن، روی انسانیت، افغانیت و اسلامیت را سیاه می نماید، تا یک قتل عادی، تفاوتی قایل نگردد، بدون شک خلای قانونی بزرگی را مشاهده می نمایم که «پامال عریان عدالت» در آن کاملاً به نفع مجرم بوده و کاملاً مشهود است!

در مورد چنین فیصله جاتی سوالی در اذهان خطور میکند که حادثه ناموسی و بسیار سخیفی که برای فامیل هایی در منطقه «قرغه» که چند ماه قبل از فاجعه قتل «فرخنده شهید و نامراد» واقع گردید، البته قتلی واقع نشد ولی خوشبختانه مجرمین دد صفت آن اعدام گردیدند و عدالت برقرار شد، آیا نحوه قتل فجیع «فرخنده شهید» و تأثیر وسیع آن بر جامعه و ملت افغانستان، کمرنگ تر از آن جنایت بوده است؟ درست است که «حامد کرزی» بالاخره در پایان کار تصمیم ملت پسندی برای برقراری و اجرای عدالت در زمینه حکم اعدام «جنایت قرغه»، اتخاذ نمود، ولی مگر قاضی استیناف که حکم را به حبس مبدل نموده است، فیصله محکمه ابتدایی که اعدام را برای عاملین آن جنایت غیر بشری و در نوع خود «ابتکاری»، مجاز دانسته است، مطابق ماده ۳۹۶، نه دانسته و آنرا اکیداً «غیر قانونی» شمرده و تخفیف فاحشی را در اجرای عدالت قایل گردیده است؟! باز هم به راپور بی بی سی میرویم:

(نجیب الله ملکزاده برادر فرخنده می‌گوید که آنها از برگزاری محکمه استیناف بی‌خبر بودند و اعلام و تعیین روز آنرا نمی دانستند. او گفت که حکم محکمه استیناف منصفانه نیست و آنها از رئیس جمهوری و رئیس اجرایی می‌خواهند که به این قضیه توجه جدی کنند.

نامبرده به این باور است که "فساد اداری و نفوذ زورمندان در این پرونده، باعث تخفیف مجازات متهمین در محکمه استیناف شده است" در حالی که آنها انتظار مجازات سنگین تری برای متهمان، نسبت به محکمه ابتدایی را داشتند، نه کمتر.)

اینهم قسمت دیگری از راپور که نشان میدهد که افسران پلیس «سیر بین در جنایت» را که عکس های زیادی بی اعتنایی، بی مسئولیتی و بی تفاوتی آنان را مثل اینکه فیلم دلچسپی را تماشا می نمایند، نشان میدهد، به حد اقل «؟!» بازخواست حواله میدهند. یا الله! تعویذ نویس هم که محرک و مجری اول اقدام به این جنایت و فاجعه المناک بشری بوده است، از اعدام معاف میگردد. بی بی سی می نویسد:

(به گفته آقای مرید، تعویذ نویس زیارت شاه دو شمشیره که در بین محکومین به اعدام بود به بیست سال حبس محکوم شده و مجاور این زیارت که در بین متهمین دیگر بود، تیرئه شده است. محکمه ابتدایی همچنان یازده افسر و مامور پلیس را به جرم غفلت در نجات فرخنده از چنگ مردان خشمگینی که او را به قتل رساندند، به یک سال زندان محکوم کرد و هشت نفر دیگرشان را به دلیل نبود مدارک کافی علیه آنها، تیرئه کرد.

نشر حکم دادگاه استیناف در رسانه‌های محلی، اعتراضات شدید فعالین مدنی را به دنبال داشته است. فعالان مدنی در کابل گرد هم جمع شده و تصمیم گرفتند برای اعتراض به این حکم به کمیسیون حقوق بشر بروند و در روزهای آینده تجمع اعتراض آمیزی را در مقابل دادگاه عالی برگزار کنند.)

حقیقت آشکارا و عریان این است که متأسفانه با وجود آنهمه عکس العمل های محیطی و نفرت و انزجار طبقات مختلفه ملت افغانستان در داخل و خارج، اعم جوانان، متعلمین و محصلین و مردم عامه، مؤسسات حقوق بشر و جامعه مدنی برای اعتراض بر چنین یک فاجعه انسانی و جنایت

آشکارا، باز هم پیش بینی میشد که به گذشت زمان، از یکطرف فعالیت افراطیان مذهبی که کافی از آن جنایت استخوان سوز طرفداری نمودند، و از جانب دیگر اعمال نفوذ زورمندان و مصارف پول های باد آورده، شدت و نحوه این چنین جنایتی را در محاکم کمرنگ ساخته و خرید و فروش فیصله جات در مراکز اجرای عدالت صورت میگیرد. چه میشود، از ماست که بر ماست!

پایان